

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Lidmilou McAvoy ve věci

žalobkyně: **Mgr. Petra Hýsková**, IČO 74360809,
sídlem Tyršova 1835/13, 120 00 Praha 2
insolvenční správkyň dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s.

proti

žalovaným: **1) DN Art, s.r.o.**, IČO 24798061,
sídlem Jeremenkova 713/103, 140 00 Praha 4

2) [redacted], narozený [redacted],
bytem [redacted]

o návrhu insolvenčního správce podle § 178 insolvenčního zákona

takto:

- I. Žalovaný 1)** je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. částku **150 000 000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný 2)** je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. částku **150 000 000 Kč** s tím, že plněním žalovaného 1) zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost žalovaného 2) a plněním žalovaného 2) zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost žalovaného 1), a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný 1)** je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku částku **30 000 000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Žalovaný 2)** je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku částku **30 000 000 Kč** s tím, že plněním žalovaného 1) zaniká v rozsahu

tohoto plnění povinnost žalovaného 2) a plněním žalovaného 2) zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost žalovaného 1), a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- V. Žalobní návrh** žalobkyně, jímž se domáhá proti žalovaným zaplacením částky 90 224 104 Kč, se **co do částky 60 224 106 Kč zamítá.**
- VI. Žalování 1) a 2)** jsou povinni nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši **4 569,21 Kč** společně a nerozdílně, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 02. 01. 2020 domáhala, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zaplatit ve prospěch majetkové podstaty dlužníka částku ve výši 459 894 106,36 Kč, nejméně však 150 000 000,00 Kč, a to na základě § 178 odst. 1 ins. zákona.
2. Svou žalobu odůvodnila žalobkyně tím, že do insolvenčního řízení dlužníka byla mimo jiné přihlášena dílčí pohledávka P304-2 ve výši 459 894 106,36 Kč, a to přihláškou č. P304 ze dne 20. 05. 2014. Tuto pohledávku původně přihlásil věřitel PALM PARTNERS LTD., reg. č. 121160, sídlem Rue de la Perle, Global Gateway 8, Providence, 2001 Seychely (dále také jako „původní věřitel“ nebo „právní předchůdce žalovaného č. 1“), následně byla postoupena na žalovaného č. 1. Pohledávka byla po celou dobu ins. řízení sporná a ohledně její pravosti byl veden incidenční spor spis. zn. 42 Icm 2582/2015. Rozsudkem ze dne 25. 04. 2019, č. j. 42 Icm 2582/2015-332, byla žaloba na určení pravosti a výše této pohledávky zamítnuta, což bylo následně potvrzeno i rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 11. 2019, č. j. 101 VSPH 590/2019-368. Pohledávka proto nebyla v insolvenčním řízení zjištěna v souladu s § 201 ins. zákona.
3. Žalovaný č. 1 podle žalobkyně aktivně vykonával hlasovací a jiná práva spojená s pohledávkou – k tomu žalobkyně odkázala na podání žalovaného č. 1 (události v insolvenčním řízení) B-746, B-761, B-771, B-781, B-744, B-990, B-1212, B-1237, B-1410, protokoly ze schůzí věřitelů např. ze dne 14. 07. 2014 (B-27) a 29. 08. 2019 (B-1398) a dále na aktivní účast žalovaného č. 1, resp. jeho právního předchůdce, na prozatímním věřitelském výboru dlužníka (protokoly B-311, B-349, B-358, B-398, B-487, B-539, B-634, B-641, B-740, B-913).
4. Sankci podle § 178 ins. zákona je dle názoru žalobkyně možné uložit, protože pohledávka žalovaného č. 1 byla přihlášena do insolvenčního řízení dlužníka, přezkoumána v rámci zvláštního přezkumného jednání dne 05. 06. 2015 a v rámci incidenčního sporu zjištěna ve výši 0,00 Kč, tj. je splněna podmínka, že skutečná výše pohledávky činí méně než 50% přihlášené částky. Dále žalobkyně zdůraznila, že pro uložení sankce podle § 178 odst. 1 ins. zákona je nutné, aby věřitel učinil úkon, kterým zhorší nebo může zhoršit postavení jiného věřitele, popř. aby věřitel pohledávku nepřihlásil v dobré víře. Jako konkrétní příklad takového jednání žalobkyně uvedla manipulaci s hlasováním na schůzi věřitelů za účelem posílení vlivu věřitele ve věřitelském orgánu.
5. Žalobkyně zopakovala, že předmětná pohledávka žalovaného č. 1 byla od počátku sporná, protože jediným dokladem o její existenci bylo prohlášení dlužníka, u něhož existovaly pochybnosti o pravosti podpisu osoby oprávněné jednat za dlužníka. Přesto však žalovaný č. 1 stejně jako jeho právní předchůdce aktivně vykonávali práva spojená s pohledávkou. Konkrétně na schůzi věřitelů dne 14. 07. 2014 byla tímto způsobem schválena reorganizace dlužníka. Účelem tohoto jednání bylo dle názoru žalobkyně, aby si dlužník co nejdéle udržel dispoziční oprávnění ve vztahu k majetkové podstatě – v ins. řízení následně vyšlo najevo, že o reorganizaci dlužník poctivě neusiloval, ale naopak vytvořil další pohledávky za majetkovou podstatou ve výši přesahující 150 000 000,00 Kč. Dlužník své věřitele zkrátil především tím, že nevyplácel pohledávky po svém největším obchodním partnerovi, společnosti Legios Loco, a.s.

6. V době, kdy pohledávku převzal žalovaný č. 1, bylo dle žalobkyně z ins. rejstříku zřejmé, že pohledávku považuje za spornou jak žalobkyně, tak část věřitelů, a proto žalovaný č. 1 nemohl být v dobré víře ohledně pravosti pohledávky. Přesto se však žalovaný č. 1 choval obdobně jako jeho právní předchůdce a dlužník si díky nim udržel dispoziční oprávnění k majetkové podstatě od července 2014 do června 2019 a za uvedenou dobu způsobil další dluh ve výši 150 000 000,00 Kč.
7. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že s ohledem na výše uvedené jsou splněny podmínky předpokládané § 178 odst. 1 ins. zákona, a navrhla, aby byl žalovaný č. 1 povinen uhradit do majetkové podstaty dlužníka částku odpovídající přihlášené pohledávce, tj. 459 894 106,36 Kč. Pro případ, že by soud shledal tuto částku nepřiměřenou, navrhuje žalobkyně, aby žalovanému č. 1 byla uložena povinnost uhradit do majetkové podstaty dlužníka nejméně 150 000 000,00 Kč. Závěrem žaloby žalobkyně dále zdůraznila existenci zákonného ručení osoby, která podepsala přihlášku pohledávky, ve smyslu § 181 ins. zákona a dále odkázala na § 19 odst. 1 ins. zákona, podle něhož pro žalovaného č. 1 platil stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem.
8. Žalovaný č. 1 se k podané žalobě vyjádřil dne 16. 03. 2020 (č. l. 103), kdy nejdříve shrnul, že jeho právní předchůdce PALM PARTNERS LTD. přihlásil do ins. řízení dvě dílčí pohledávky, a to první pohledávku ve výši 90 224 106,00 Kč, která nebyla popřena žalobkyní, a druhou pohledávku ve výši 459 994 106,36 Kč, která byla popřena žalobkyní, a proto žalovaný č. 1 podal k ins. soudu žalobu na určení pravosti a výše této pohledávky, kdy spor byl veden pod spis. zn. 42 ICm 2582/2015. Žaloba byla soudy obou stupňů zamítnuta, avšak žalovaný č. 1 podal dovolání, o němž dosud nebylo rozhodnuto, osud pohledávky není dle jeho názoru postaven na jisto.
9. Z dovolacích důvodů žalovaný č. 1 především zdůraznil, že podle jeho názoru došlo k nesprávnému posouzení otázky vydržení, kdy žalovaný č. 1 by byl dle svého názoru vlastníkem pohledávek z titulu vydržení, i kdyby některé z předchozích postoupení pohledávek bylo neplatné. Dále mělo dojít k nesprávnému provedení a hodnocení důkazů, když v řízení bylo prokázáno plnění dlužníkoví, a proto mělo být žalobě vyhověno. Jako poslední dovolací důvod žalovaný č. 1 uvedl, že přezkumné jednání bylo pravomocně označeno za zmatečné, a proto nemohly být pohledávky řádně popřeny co do pravosti.
10. Žalovaný č. 1 dále uvedl, že to nebyl on, kdo přihlásil dotčené pohledávky, ale jeho právní předchůdce – společnost PALM PARTNERS LTD. Rovněž se žalovaný č. 1 nezúčastnil schůze věřitelů dne 14. 07. 2014. Žalovaný č. 1 naopak uznává, že byl přítomen na schůzi dne 29. 08. 2019, kde mu však nebylo přiznáno hlasovací právo. Žalovaný č. 1 podle svého názoru ins. řízení neovlivnil a ani ovlivnit nemohl, a proto nejsou splněny elementární předpoklady pro aplikaci § 178 odst. 1 ins. zákona. Žalobkyně dle žalovaného č. 1 rovněž nadhodnocuje jeho procesní podání, kdy pouze uplatňoval svá základní procesní práva, tj. vzněsl pochybnosti o osobě znalce, vyjádřil se na základě výzvy soudu k možné podjatosti žalobkyně a k možnému příkázání věci jinému soudu, podal věřitelský návrh na povolení reorganizace, což bylo dle žalovaného č. 1 přirozené, aby dosáhl alespoň nějakého uspokojení – na rozdíl od konkursu.
11. Žalovaný č. 1 se dle svého vyjádření nezúčastnil ani jednání věřitelském výboru dlužníka v rozsahu protokolů B-311, B-349, B-358, B-398, B-487, B-539. Zbýlých jednání se sice žalovaný č. 1 zúčastnil, avšak výbor měl sedm členů, a proto žalovaný č. 1 nemohl sám nic ovlivnit. Za absurdní pak žalovaný č. 1 označil názor žalobkyně, že se spolupodílel na nepoctivých záměrech dlužníka a citoval rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 02. 11. 2015, č. j. 104 VSPH 220/2015-79, podle něhož účast na schůzi věřitelů a žádost o přiznání hlasovací práva nelze považovat za úkony, jimiž by věřitel zhoršil nebo mohl zhoršit postavení jiného věřitele. Jako poslední žalovaný č. 1 popřel i tvrzení žalobkyně, že by jeho pohledávky byly sporné od počátku ins. řízení, a to z důvodu, že k jejich popření došlo až rok a půl po jeho zahájení, resp. rok po podání přihlášky. Žalovaný č. 1 dále vyjádřil názor, že v rámci řízení spis. zn. 42 ICm 2082/2015 byla jeho žaloba na určení pravosti

a výše pohledávky zamítnuta spíše z procesních důvodů, ale soud se nezabýval tím, že dlužník plnění skutečně obdržel a nevrátil.

12. Závěrem vyjádření pak žalovaný č. 1 navrhl, aby soud podanou žalobu zcela zamítl a přiznal žalovanému č. 1 náhradu nákladů tohoto řízení, popř. aby žalobkyní nárokovanou částku v maximální možné míře snížil. Jako důkazy žalovaný č. 1 uvedl přihlášku pohledávek, protokol o přezkumném jednání konaném dne 05. 06. 2015, žalobu, rozsudky a dovolání ve věci spis. zn. 42 ICm 2582/2015, vyjádření předchozího vlastníka pohledávek ze dne 15. 06. 2016 s přílohami (C21 – C24), resp. celý spis 42 ICm 2582/2015.
13. Dne 02. 12. 2020 žalobkyně rozšířila žalobu o částku 90 224 106,00 Kč a rovněž označila druhého žalovaného, a to jediného jednatele a společníka žalovaného č. 1. K nové žalované částce žalobkyně uvedla, že se jedná dílčí pohledávku P304-1, která byla původně přihlášena jako zajištěná nemovitými věcmi. V rámci incidenčního sporu rozsudkem ze dne 27. 02. 2020, č. j. 42 ICm 40/2015-130, stanoveno, že žalovaný č. 1 nemá za dlužníkem tuto zajištěnou pohledávku. Rozsudek byl ve výroku o pravosti pohledávky potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 10. 2020, č. j. 104 VSPH 371/2018-186.
14. V případě dílčí pohledávky P304-1 došlo na přezkumném jednání dne 14. 07. 2014 k jejímu popření ze strany jiného věřitele, společnosti Gomanold a.s. V rámci řízení spis. zn. 42 ICm 40/2015 bylo následně zjištěno, že žalovaný č. 1 nemá za dlužníkem zajištěnou pohledávku P304-1, resp. že výše této pohledávky je 0,00 Kč. Žalobkyně s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby byla žalovanému č. 1 uložena druhá povinnost, a to podle § 179 odst. 1 ins. zákona s tím, že pohledávka byla zjištěna v rozsahu nižším než 50% a rovněž má horší pořadí, tj. aby ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku, zaplatil částku odpovídající rozdílu mezi zajištěním uvedeným v přihlášce a zjištěným zajištěním, tedy částku 90 224 106,00 Kč.
15. Žalobkyně zdůraznila, že pohledávky zajištěných věřitelů mohou být sice uspokojeny z výtěžku zpeněžení, což by však nemělo bránit uložení povinnosti dle § 179 odst. ins. zákona. Z důvodové zprávy k tomu žalobkyně mimo jiné citovala, že snahou úpravy je předejít účelovým manipulacím s přihláškami za účelem posílení vlivu věřitelů na schůzi věřitelů a ve věřitelských orgánech. Podle § 305 ins. zákona se zbývající výtěžek zpeněžení použije k uspokojení dalších pohledávek, což lze dle žalobkyně analogicky rozšířit i na sankci podle § 179 ins. zákona. Pro případ, že by soud neshledal splnění podmínek pro uložení sankce dle § 179 ins. zákona, žalobkyně navrhla, aby soud i v případě dílčí pohledávky P304-1 uložil sankci podle § 178 ins. zákona.
16. V závěru svého podání žalobkyně rozšířila žalobu na žalovaného č. 2 jako jediného jednatele a společníka žalovaného č. 1, a to v souladu s § 181 ins. zákona, podle něhož za splnění povinností uložených podle § 178 nebo 179 ins. zákona ručí osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly. Žalovaný č. 2 by měl mít postavení ručitele žalovaného č. 1. Žalobkyně tak v rozšířené žalobě navrhla, aby soud rozhodl, že žalovaný č. 1 je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s., částku až do výše 459 894 106,36 Kč, nejméně však 150 000 000,00 Kč; žalovaný č. 2 je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s., částku až do výše 459 894 106,36 Kč, nejméně však 150 000 000,00 Kč s tím, že plněním žalovaného č. 1 zaniká v rozsahu plnění povinností žalovaného č. 2 a plněním žalovaného č. 2 zaniká v rozsahu plnění povinností žalovaného č. 1. Dále, že žalovaný č. 1 je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s., ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku, částku 90 224 106,00 Kč; žalovaný č. 2 je povinen zaplatit do majetkové podstaty dlužníka HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s., ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku částku 90 224 106,00 Kč s tím, že plněním žalovaného č. 1 zaniká v rozsahu plnění povinností žalovaného č. 2 a plněním žalovaného č. 2 zaniká v rozsahu plnění povinností žalovaného č. 1.

17. Žalovaný č. 1 se k věci znovu vyjádřil dne 08. 01. 2021 (č. l. 120), kdy zopakoval část své předchozí argumentace a dále uvedl, že rozsudky soudů obou stupňů v řízení spis. zn. 42 ICm 40/2015 považuje za vadné a že proti nim podal dovolání. Dále se žalovaný č. 1 domnívá, že úprava § 178 až 181 ins. zákona má za úkol odradit fiktivní věřitele, což on není, protože nemohl předvídat výsledek soudních sporů. Dále žalovaný č. 1 znovu zdůraznil, že nikdy nevykonával hlasovací práva spojená s touto pohledávkou.
18. Podepsaný soud usnesením ze dne 03. 02. 2021, č. j. 37 ICm 53/2020-124, připustil změnu žaloby, jak ji navrhovala žalobkyně, a rovněž připustil vstup nového účastníka na straně žalované. Odvolací soud rozhodnutí podepsaného soudu částečně potvrdil a částečně odvolání žalovaných odmítl usnesením ze dne 04. 05. 2021, č. j. 101 VSPH 299/2021-143. Nejvyšší soud ČR pak řízení o dovolání proti usnesení odvolacího soudu částečně zastavil a částečně dovolání odmítl usnesením ze dne 27. 10. 2021 č. j. 29 ICdo 101/2021-163.
19. Soud v projednávané věci nařídil jednání na 07. 06. 2022. Žalovaní na jednání vyjádřili své přesvědčení, že nejsou ve sporu pasivně legitimováni, protože podle § 19 platí pro nového nabyvatele pohledávky stav v době, kdy se stal jeho účastníkem, tj. v době vstupu žalovaného č. 1 byla již přihláška podána a přezkoumána. Dále žalovaní namítali, že § 178 an. ins. zákona obsahují veřejnoprávní sankci, tj. období peněžitého trestu, kterou není možné převést a rovněž není možné použít analogii. Žalovaný č. 1 uznal, že pohledávku nabyl v době, kdy byla sporná, avšak měla podle něj reálný základ, byla doložena účetnictvím dlužníka a auditor o ní uvedl, že existuje, proto byl v dobré víře. Soud navíc žalovanému č. 1 povolil vykonávat hlasovací práva.
20. Žalobkyně k výše uvedenému uvedla, že argumentace neobstojí, protože § 178 ins. zákona zakotvuje sankci pro věřitele, jejichž pohledávky následně nebudou zjištěny. Odkaz na trestní řízení je dle žalobkyně nepřipadný, protože v trestních věcech postupují soudy jinak. Co se týče dobré víry, žalobkyně uvedla, že v kontextu celého řízení nemůže obstát a navíc ji žalovaný č. 1 musel pozbýt. Přesto žalovaný č. 1 nadále aktivně vykonával hlasovací práva a oddaloval zjištění konkursu na majetek dlužníka, a proto je na místě mu uložit zákonem předpokládanou sankci. Dále žalobkyně zdůraznila, že ve věci lze očekávat uspokojení pohledávek v rozsahu 20 až 30 %, což odpovídá škodě, která by vznikla ostatním věřitelům, pokud by nedošlo k aktivnímu přezkumu uvedené pohledávky – tomu odpovídá navrhovaná částka 150 000 000,00 Kč.
21. Z předložených listin soud podává, že usnesením insolvenčního soudu ze dne 21. 03. 2014, č. j. KSCB 27 INS 29347/2013-A-64 byl zjištěn úpadek dlužníka INSINDUSTRY PLANT LG, a.s., nyní HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. (č. l. 7). Usnesením ze dne 10. 04. 2015, č. j. KSCB 27 INS 29347/2013-B-109, byla do funkce insolvenčního správce dlužníka ustanovena žalobkyně (č. l. 8).
22. Z přihlášky pohledávky P304 (č. l. 49) vyplývá, že původní věřitel PALM PARTNERS LTD. dne 20. 05. 2014 přihlásil do insolvenčního řízení dlužníka pohledávky v celkové výši 550 118 212,36 Kč. K dílčí pohledávce P304-1 ve výši 90 224 106 Kč původní věřitel uvedl, že se jedná o pohledávku zajištěnou majetkem dlužníka, a to nemovitými věcmi na základě smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 24. 05. 2013. Téhož dne měli dlužník a původní věřitel uzavřít dohodu o vyrovnání s uznáním dluhu. Ohledně dílčí pohledávky P304-2 ve výši 459 894 106,36 Kč původní věřitel uvedl, že jde o pohledávku nezajištěnou, ohledně níž byla uzavřena dohoda o vyrovnání s uznáním dluhu dne 31. 05. 2013. Přihlášku původní věřitel ještě doplnil podáním ze dne 11. 07. 2014 (č. l. 51), a to včetně příloh.
23. Podle protokolu z přezkumného jednání ze dne 14. 07. 2014 (událost B-27, strana 4) insolvenční správce nebyl schopen přezkoumat veškeré pohledávky, a to pro jejich značný počet a složitost (zde č. l. 10). Na straně 6 tohoto protokolu se nachází poznámka, že dílčí pohledávka P304-2 ve výši 459 894 106,36 Kč se podle auditorské společnosti nachází v účetnictví dlužníka, a

na straně 7 bylo původnímu věřiteli PALM PARTNERS LTD. přiznáno hlasovací právo v rozsahu této dílčí pohledávky (č. l. 12). V rámci téhož protokolu byli účastníci poučeni o možných následcích § 178. Ze strany 14 protokolu vyplývá, že při hlasování o reorganizaci dlužníka bylo přítomno 685 754 468 hlasů zajištěných věřitelů a 1 226 614 106 hlasů nezajištěných věřitelů, přičemž pro schválení reorganizace bylo 56 % přítomných hlasů zajištěných věřitelů (383 674 788 hlasů, z toho 90 224 106 hlasů původního věřitele) a 66 % přítomných hlasů nezajištěných věřitelů (809 692 354 hlasů, z toho 459 894 106 hlasů původního věřitele).

24. Z popření pohledávky přihlášeným věřitelem ze dne 08. 07. 2014 vyplývá, že Všeobecná úvěrová banka, a.s. popřela pohledávku původního věřitele PALM PARTNERS LTD., a to dílčí pohledávku P304-1 co do pravosti a výše a dílčí pohledávku P304-2 co do pravosti. Toto popření bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku v rámci incidenčního sporu spis. zn. 42 Icm 40/2015 jako událost C15-1 dne **07. 01. 2015**.
25. Z protokolu o zvláštním přezkumném jednání ze dne **05. 06. 2015** (událost B-120, zde č. l. 17) soud uvádí, že žalobkyně popřela dílčí pohledávku P304-2 ve výši 459 894 106-36 Kč z důvodu, že není zřejmý žádný skutečný právní titul, na jehož základě mělo být dlužníkovi poskytnuto plnění. Věřitelem předloženou dohodu o vyrovnání s uznáním závazku ze dne 31. 05. 2013 žalobkyně považovala za neplatnou pro neurčitost. Původní věřitel PALM PARTNERS LTD. se tohoto přezkumného jednání zúčastnil.
26. Na základě usnesení insolvenčního soudu ze dne 06. 10. 2017, č. j. KSCB 26 INS 29347/2013-P304-6 (č. l. 56), vstoupil do řízení na místo původního věřitele PALM PARTNERS LTD. nabyvatel jeho pohledávek ze dlužníkem, tj. žalovaný č. 1. Žalovaný č. 1 nabyl pohledávky P304 na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne **25. 09. 2017** (č. l. 56a). Žalovaný č. 1 výslovně souhlasil se vstupem do insolvenčního řízení, a to včetně již probíhajících incidenčních sporů spis. zn. 42 Icm 2582/2015, 42 Icm 40/2015 a 42 Icm 1103/2015 – k tomu viz souhlas ze dne 22. 09. 2017 (č. l. 56f).
27. Usnesením insolvenčního soudu ze dne 26. 06. 2019 (zde č. l. 18), č. j. KSCB 26 INS 29347/2013-B-1234, byl mimo jiné zamítnut návrh dlužníka na reorganizaci ze dne 03. 07. 2014 a na majetek dlužníka prohlášen konkurs. Výroky týkající se reorganizace a konkursu nabyly právní moci dne 26. 09. 2019. Insolvenční soud v tomto usnesení odkázal na sdělení insolvenční správky B-1096 ze dne 04. 02. 2019 (zde č. l. 184), podle něhož uplatněné pohledávky za majetkovou podstatou dosahují nejméně výše 149 925 720,75 Kč.
28. Z uvedeného sdělení insolvenční správky soud podává, že klíčoví dodavatelé dlužníka sdělili žalobkyni informace o zapodstatovaných pohledávkách vzniklých po zjištění úpadku dlužníka. Konkrétně se jednalo o pohledávku věřitele Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. ve výši 949 555,00 Kč, pohledávku Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR ve výši 2 395 034,00 Kč a 1 336 662,00 Kč, pohledávku Specializovaného finančního úřadu ve výši 100 881 354,88 Kč, pohledávku České správy sociálního zabezpečení ve výši 12 595 272,87 Kč, pohledávku České průmyslové zdravotní pojišťovny ve výši 88 294,00 Kč, pohledávku Finančního úřadu Louny ve výši 1 618 375,00 Kč, pohledávku věřitele Claim Collection s.r.o. ve výši 30 058 456,00 Kč a pohledávku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ve výši 2 717,00 Kč.
29. Podle protokolu o jednání ze dne 29. 08. 2019 (událost B-1398 – strana 14, zde č. l. 38, resp. 43-44) byla na této schůzi věřitelů rozhodováno mimo jiné o tom, zda budou žalovanému č. 1 přiznána hlasovací práva, a to jako zajištěnému i nezajištěnému věřiteli. Ve vztahu k žalovanému č. 1 jako zajištěnému věřiteli byl návrh na nepřiznání hlasovacích práv zamítnut, protože nebyl prokázán koncern mezi žalovaným č. 1 a dlužníkem. Zároveň však schůze věřitelů odhlasovala, že žalovaný č. 1 nemůže hlasovat v rozsahu své popřené nezajištěné pohledávky P304-2.
30. Podle dohody o vyrovnání s uznáním závazku ze dne 31. 05. 2013 (zde č. l. 52) dlužník uznal, že

má vůči právnímu předchůdci žalovaného č. 1, společnosti PALM PARTNERS LTD. splatný závazek ve výši 459 894 106,36 Kč. Podle potvrzení auditora ze dne 05. 06. 2013 (č. l. 54) byl závazek dlužníka vůči právnímu předchůdci žalovaného č. 1 zanesen v účetní závěrce dlužníka a podle vyjádření advokáta ze dne 23. 07. 2013, podle jehož názoru byla pohledávka dlužníkem platně uznána.

31. Otázkou pravosti dílčí pohledávky **P304-2** ve výši 459 894 106,36 Kč se krajský soud zabýval v rámci řízení spis. zn. **42 Icm 2582/2015**, v němž na straně žalující stál žalovaný č. 1 a na straně žalované žalobkyně. Soud si v uvedeném řízení z praktických důvodů rozdělil dílčí pohledávky na 5 částí, kdy shledal u všech částí dílčí pohledávky hned několik důvodů, proč žalovaný č. 1 nemá tuto dílčí pohledávku za dlužníkem. Žalovaný č. 1 v případě první části dílčí pohledávky ve výši 313 826 106,36 Kč změnil v přihlášce důvod vzniku této pohledávky, dále ani přes poučení soudu ve smyslu §118a o.s.ř. žalovaný č. 1 netvrdil a neprokázal skutečný důvod vzniku přihlašovaných pohledávek, především však žalovaný č. 1 nebyl aktivně legitimován k uplatňování předmětných pohledávek.
32. Ohledně části dílčí pohledávky P304-2 ve výši 313 826 106,36 Kč soud odkazuje na odst. 28 rozsudku ze dne 25. 04. 2019, č. j. 42 Icm 2882/2015-332 (zde č. l. 57): „*Dalším důvodem pro zamítnutí žaloby v této části je skutečnost, že z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce není hmotněprávně aktivně legitimován k uplatňování předmětných pohledávek, neboť není nositelem těchto pohledávek, když smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 31. 3. 2012 a smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 15. 4. 2013 jsou neplatné a právní předchůdce žalobce společnost PALM PARTNERS LTD. nebyla oprávněna žalobci tyto pohledávky postoupit. Neplatnost obou postupných smluv ze dne 31. 3. 2012 vyplývá ze zjištění, že smlouvu o postoupení pohledávky za společnost TIGER E&C s.r.o. podepsala osoba k tomu neoprávněná, a sice [redacted], který v daném okamžiku nebyl jednatelem společnosti TIGER E&C s.r.o. (jak vyplynulo z výpisu z obchodního rejstříku této společnosti, z rozhodnutí jediného společníka společnosti TIGER E&C s.r.o. ze dne 25. 7. 2011 i z výpovědi [redacted]). O této skutečnosti druhý kontrahent smlouvy společnost TIGER FUNDS LLC věděla, neboť byla jediným společníkem TIGER E&C s.r.o. a sama [redacted] odvolala (jak vyplynulo z výpisu z obchodního rejstříku této společnosti, z rozhodnutí jediného společníka společnosti TIGER E&C s.r.o. ze dne 25. 7. 2011). Výpověď [redacted] je též vyvrácena pravost postupných smluv mezi společnostmi TIGER E&C s.r.o. na TIGER FUNDS LLC, neboť [redacted] uvedl, že od roku 2011 již ve firmě nepůsobil. Krom záznamu o nemožnosti platně uzavírat smlouvy v roce 2012 za společnost TIGER E&C s.r.o. [redacted], je zřejmé, že takováto listina vůbec nebyla [redacted] podepsána.“*
33. „*Předmětná smlouva je neplatná také z důvodu, že společnost TIGER FUNDS LLC v době uzavírání této postupní smlouvy neexistovala, jak vyplynulo z potvrzení úřadu státu Maryland. Postupní smlouva ze dne 31. 3. 2012 tak nebyla ve smyslu ust. § 38 odst. 1 obč. zák. uzavřena platně, neboť za společnost TIGER E&C s.r.o. ji ve smyslu § 13 odst. 1 obč. zák. neuzavřela oprávněná osoba a společnost TIGER FUNDS LLC v době uzavírání postupní smlouvy neexistovala. Taktéž jsou neplatné obě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 15. 4. 2013 a to ze stejných důvodů na straně společnosti TIGER FUNDS LLC, které soud uvedl ohledně neexistence této společnosti a právních závěrů z toho plynoucích v rámci hodnocení postupní smlouvy ze dne 31. 3. 2012, když k těmto důvodům přistupuje ještě neplatnost dle ust. § 37 odst. 2 obč. zák., neboť společnosti TIGER FUNDS LLC z důvodů shora uvedených pohledávky nespovídaly a nemohla je proto postupovat.*
34. Ze shodného a dalších důvodů soud v řízení spis. zn. 42 Icm 2582/2015 neuznal pravost části dílčí pohledávky P304-2 ve výši 12 000 000,00 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o půjčce ze dne 01. 10. 2008 (příslušenství z titulu smluvního úroku vyčísleno na částku 1 278 000,00 Kč) a části dílčí pohledávky P304-2 ve výši 20 000 000,00 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o půjčce ze dne 22. 3. 2010 (příslušenství z titulu smluvního úroku vyčísleno na částku 2 130 000,00 Kč).
35. Obdobná situace nastala i v případě části dílčí pohledávky P304-2 ve výši 81 853 000 Kč

s příslušenstvím z titulu smlouvy o půjčce ze dne 1. 10. 2008 (příslušenství z titulu smluvního úroku vyčísleno na částku 8 727 344,50 Kč), kdy soud v odst. 35 rozsudku č. j. 42 ICm 2582/2015-332 uvedl, že „Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce není hmotněprávně aktivně legitimován k uplatňování předmětné pohledávky, neboť není nositelem této pohledávky, když smlouva o postoupení pohledávky ze dne 25. 4. 2013 je neplatná a právní předchůdce žalobce společnost PALM PARTNERS LTD. nebyla oprávněna žalobci tuto pohledávku postoupit. Neplatnost postupní smlouvy vyplývá ze zjištění, že společnost ALLAFIN LLC v době uzavírání této postupní smlouvy neexistovala, jak vyplynulo z potvrzení úřadu státu Arkansas. Postupní smlouva ze dne 25. 4. 2013 tak nebyla ve smyslu ust. § 38 odst. 1 obč. zák. uzavřena platně, neboť společnost ALLAFIN LLC v době uzavírání postupní smlouvy neexistovala.“

36. A zcela stejně soud v řízení spis. zn. 42 ICm 2582/2015 rozhodl také o poslední přihlášené části dílčí pohledávky P304-2 ve výši 18 147 000,00 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o půjčce ze dne 2. 10. 2008 (příslušenství z titulu smluvního úroku vyčísleno na částku 1 932 655,50 Kč). Žaloba na určení pravosti dílčí pohledávky P304-2 tedy byla v celém rozsahu zamítnuta.
37. Výše uvedený rozsudek 42 ICm 2582/2015-332 potvrdil odvolací soud rozsudkem ze dne 14. 11. 2019, č. j. **101 VSPH 590/2019-368** (zde na č. l. 65), kdy ohledně smluv o půjčce navíc zdůraznil, že tyto smlouvy mají reálnou povahu a vznik půjčky předpokládá i skutečné odevzdání předmětu půjčky. Žalovaný č. 1 však v daném řízení neprokázal, že by poskytl dlužníkovi částky uvedené v předmětných smlouvách.
38. Na shora uvedené krajský soud později navázal v rámci dalšího incidenčního řízení spis. zn. **42 ICm 40/2015**, v němž jiný věřitel, a to původně Všeobecná úvěrová banka, a.s., později Gomanold a.s. jako žalobce napadl obě dílčí pohledávky P304-1 i P304-2 a na straně žalované stál žalovaný č. 1. Ve vztahu k dílčí pohledávce P304-2 soud řízení zastavil, protože již bylo pravomocně skončeno řízení spis. zn. 42 ICm 2582/2015, tj. žalovaný č. 1 již pohledávkou nedisponoval. Předmětem řízení však zůstala zajištěná dílčí pohledávka **P304-1**.
39. V rozsudku ze dne 27. 02. 2020, č. j. 42 ICm 40/2015-130 (zde na č. l. 172) dospěl soud v odst. 16 mimo jiné k závěru, že: „Doboda o vyrovnání s uznáním závazku z 24. 5. 2013 je neurčitým právním úkonem a z tohoto důvodu je neplatná. Ze samotného textu Dobody nelze objektivně zjistit, co je předmětem uznání, neboť je zde pouze odkazováno na smlouvu o postoupení pohledávek a přesný popis pohledávek, který je uveden v Příloze č. 1 této Dobody. Určitost Dobody o vyrovnání s uznáním závazku je však nutno vykládat v souvislosti s Přílohou č. 1, na kterou je v textu Dobody o vyrovnání a uznání závazku odkazováno. Avšak i když soud vykládá obsah Dobody v souvislosti s Přílohou č. 1 této Dobody, nelze uzavřít, že by uznávaný závazek byl určitý. Jednak v Příloze č. 1 není žádná zmínka o smlouvě o postoupení pohledávek a její specifikaci tak, jak je odkazováno v Dobodě a není zde ani přesný popis pohledávek, které jsou postupovány.“
40. „Je zde pouze zaznamenána částka, datum a číslo účtu, měna a úroková sazba, bez jakýchkoliv dalších bližších souvislostí (variabilní symbol, č. faktury, č. smlouvy, na základě které jsou prostředky převáděny atp.), které by pohledávku mohly individualizovat a odlišit od jiných. Pro ilustraci si lze představit dvě platby (z Přílohy č. 1 není rozpoznatelné, zda odchozí či příchozí) v totožný den zaznamenané na totožném účtu. Bylo by však, co do požadavku na určitost právního úkonu v době jeho učinění, nepřijatelné, aby teprve v budoucnu se svévolně mohla jedna z totožných plateb začít spojovat s daným úkonem. Z Dobody a Přílohy č. 1 tak není objektivně přezkoumatelné, o jaký závazek se jedná a jaký závazek by měl být uznáván.“
41. Zároveň soud navázal na i své závěru z předcházející řízení a v odst. 30 zopakoval, že „předmětná smlouva je neplatná také z důvodu, že společnost TIGER FUNDS LLC v době uzavírání této postupní smlouvy neexistovala, jak vyplynulo z potvrzení úřadu státu Maryland. Postupní smlouva ze dne 31. 3. 2012 tak nebyla ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 obč. zák. uzavřena platně, neboť za společnost TIGER E&C s.r.o. ji ve smyslu § 13 odst. 1 obč. zák. neuzavřela oprávněná osoba a společnost TIGER FUNDS LLC v době uzavírání postupní smlouvy neexistovala. Taktéž je neplatná smlouva o postoupení pohledávek ze dne 15. 4. 2013 a to ze stejných důvodů na straně společnosti TIGER FUNDS LLC, které soud uvedl ohledně neexistence této společnosti

a právních závěrů z toho plynoucích v rámci hodnocení postupní smlouvy ze dne 31. 3. 2012, když k těmto důvodům přistupuje ještě neplatnost dle ust. § 37 odst. 2 obč. zák., neboť společnosti TIGER FUNDS LLC z důvodů sbora uvedených pohledávka neschválila a nemohla jí proto postupovat.“

42. Odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně v části týkající se pravosti dílčí pohledávky P304-1 potvrdil rozsudkem ze dne 19. 10. 2020, č. j. 104 VSPH 371/2018-186 (zde č. l. 177). Z tohoto rozsudku podepsaný soud zdůrazňuje závěr odst. 28: „*Dodatečně zjednat nápravu k prokázání legitimity předložením smluv, v dohodě blíže nespecifikovaných nebo v přihlášce vůbec neuvedených, totiž již nelze. Pokud se soud I. stupně zabýval (až) v incidenčním sporu tvrzením žalovaného o získání pohledávky a prováděl dokazování listinami o postoupení pohledávek (smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 31.3.2012 a ze dne 15.4.2013) a tyto (byť správně) vyhodnotil, jednal nad rámec povolený § 192 odst. 4 a § 198 odst. 2 IZ, čímž nepřipustně rozšířil právo žalovaného, který nemohl v incidenční žalobě uvádět nic navíc, než bylo uvedeno v přihlášce pohledávky, jejíž změna obsahu je limitována lhůtou k podávání přihlášek stanovenou v rozhodnutí o úpadku.“*
43. Ačkoli odvolací soud v řízení spis. zn. 42 Icm 40/2015 vytкнуł soudu I. stupně, že se v daném případě neměl zabývat smlouvami o postoupení pohledávek ze dne 31. 03. 2012 a ze dne 15. 04. 2013, pro podepsaný soud jsou závěry o neplatnosti uvedených smluv podstatné pro tento spor. Podepsaný soud se s předchozími závěry soudů a hodnocením smluv zcela ztotožňuje, protože k postoupení pohledávek nemohlo dojít, když se v řetězci společností vždy objevila společnost, která v danou dobu již neexistovala.
44. Podle § 19 odst. 1 ins. zákona *nabyvatel pohledávky se stává účastníkem insolvenčního řízení, jakmile insolvenční soud podle § 18 rozhodne o jeho vstupu do insolvenčního řízení, a platí pro něj stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem. Nabyvatel takto vstupuje na místo původního věřitele i do incidenčních sporů, které se týkají jím nabyté pohledávky.*
45. Podle § 150 ins. zákona *má-li insolvenční soud rozhodnout o způsobu řešení úpadku podle § 149 odst. 1 a je-li dlužník podnikatelem, u kterého je podle tohoto zákona přípustná reorganizace, schůze věřitelů svolaná rozhodnutím o úpadku může též přijmout usnesení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem nebo reorganizací.*
46. Podle § 151 odst. 1 ins. zákona *usnesení schůze věřitelů podle § 150 je přijato, jestliže z věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů a) pro ně hlasovala nejméně polovina všech přítomných zajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek a nejméně polovina všech přítomných nezajištěných věřitelů počítaná podle výše jejich pohledávek, nebo b) pro ně hlasovalo nejméně 90 % přítomných věřitelů, počítáno podle výše pohledávek.*
47. Podle § 178 odst. 1 ins. zákona *bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená pohledávka zjištěna tak, že skutečná výše přihlášené pohledávky činí méně než 50 % přihlášené částky, k přihlášené pohledávce se nepřiblíží ani v rozsahu, ve kterém byla zjištěna; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch majetkové podstaty zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem přihlášení a přezkoumání pohledávky, nejvýše však částku, o kterou přihlášená pohledávka převýšila rozsah, ve kterém byla zjištěna; jde o incidenční spor.*
48. Podle § 179 odst. 1 ins. zákona *bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená zajištěná pohledávka zjištěna tak, že věřitel má právo na uspokojení této pohledávky v rozsahu menším než 50 % její výše nebo že má právo na uspokojení ze zajištění v pořadí horším, než uvedl v přihlášce pohledávky, k jeho právu na uspokojení této pohledávky ze zajištění se v insolvenčním řízení nepřiblíží; to neplatí, záviselo-li rozhodnutí insolvenčního soudu o výši zajištěné přihlášené pohledávky na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Ustanovení § 167 odst. 4 tím není dotčeno. Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch zajištěných věřitelů, kteří přihlásili pohledávku se zajištěním ke stejnému majetku, zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem uplatnění a přezkoumání práva na uspokojení ze zajištění, nejvýše však částku, o kterou hodnota zajištění uvedená v přihlášce převýšila hodnotu zjištěného zajištění; jde o incidenční spor.*

49. Podle § 180 ins. zákona *povinnost zaplatit částku podle § 178 nebo 179 nelze uložit věřiteli, který práva spojená s nezajištěnou pohledávkou v průběhu řízení nerykonával.*
50. Podle § 181 ins. zákona *osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly, ručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo 179; v případě, že jde o zástupce na základě plné moci, však za splnění této povinnosti ručí osoby, které zástupce k takovému úkonu zmocnily, nejde-li o zastupování v rozsahu obvyklém pracovnímu zařazení nebo funkci. To neplatí, je-li věřitelem stát nebo Česká národní banka.*
51. Jak uvedeno shora, přihlášku pohledávky P304 podal do insolvenčního řízení dlužníka dne 20. 05. 2014 původní věřitel PALM PARTNERS LTD. Dne 25. 9. 2017 byl podán návrh, aby do insolvenčního řízení vstoupil na jeho místo žalovaný č. 1 (událost 304-5), což insolvenční soud potvrdil vydáním usnesení ze dne **06. 10. 2017** (událost 304-6). Jak vyplývá z § 19 odst. 1 ins. zákona pro žalovaného č. 1 jako nabyvatele pohledávky platil stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem. Pro případ přechodu pohledávky platí pro nástupce věřitele i případné riziko aplikace sankce dle § 178 a 179 (mimo jiné Komentář Wolters Kluwer, ASPI). Veškerou argumentaci žalovaného č. 1, že není pasivně legitimován a že se určitých jednání účastnil jeho právní předchůdce a nikoli žalovaný č. 1, proto soud považuje za předmětnou.
52. Za zásadní soud považuje především událost B-27 (č. l. 9), tj. **protokol o přezkumném jednání** a zápis z první schůze věřitelů ze dne 14. 07. 2014, v jejichž průběhu právní předchůdce žalovaného č. 1 disponoval zajištěnými hlasy v celkovém počtu 90 224 106 (13,16 % hlasů) a dále mu soud přiznal hlasovací právo v rozsahu 459 894 106 nezajištěných hlasů (37,49 % hlasů), protože v danou chvíli nebyla dílčí pohledávka P304-2 dosud přezkoumána. Podle §151 ins. zákona je reorganizace schválena, pokud pro ni hlasuje 50% přítomných zajištěných věřitelů a 50% přítomných nezajištěných věřitelů nebo 90% přítomných věřitelů, vždy počítáno podle výše pohledávek. Podle uvedeného protokolu byla reorganizace schválena 56% zajištěných hlasů, tj. 383 674 788 hlasy z 685 754 468 přítomných, a 66% nezajištěných hlasů, tj. 809 692 354 hlasy z 1 226 604 106 přítomných. Z tohoto je evidentní, že hlasy právního předchůdce žalovaného č. 1 byly pro schválení reorganizace rozhodující. Pokud by původní věřitel hlasoval jinak, reorganizace by nebyla schválena, popř. pokud by se hlasování původní věřitel z jakéhokoli důvodu neúčastnil, pro reorganizaci by hlasovalo jen 293 450 682 z 595 530 362 zajištěných hlasů a 349 798 248 z 766 710 000 nezajištěných hlasů, tj. opět by reorganizace nemohla být schválena, protože by nebyla splněna podmínka 50% v obou skupinách hlasů.
53. Z insolvenčního spisu soud dále podává, že dne 19. 01. 2017 se konala schůze prozatímního věřitelského výboru (událost B-311), na němž původní věřitel PALM PARTNERS LTD. aktivně hlasoval při volbě předsedy, schválení programu schůze, schválení jednacího a hlasovacího řádu. Další schůze se konala dne 06. 03. 2017 (B-349) a původní věřitel v jeho průběhu rovněž aktivně hlasoval při volbě předsedy. Dále se původní věřitel účastnil schůze prozatímního věřitelského výboru dne 24. 04. 2017 (B-358), dne 07. 06. 2017 (B-398), dne 03. 08. 2017 (B-487), dne 13. 09. 2017 (B-539).
54. Žalovaný č. 1 se následně zúčastnil schůze prozatímního věřitelského výboru dne 31. 10. 2017 (B-641), na němž se hlasovalo o provedení nezávislého auditu, kdy se žalovaný č. 1 zdržel hlasování. Dále se zúčastnil schůze dne 06. 11. 2017 (B-634), kdy bylo hlasováno o provedení druhého auditu účetnictví dlužníka, vyhotovení znaleckého posudku a zajištění ostrahy areálu dlužníka – žalovaný č. 1 se v prvních dvou případech zdržel hlasování, ve třetím případě hlasoval proti. Na další schůzi dne 01. 03. 2018 (B-740) bylo hlasováno mimo jiné o společnosti, která provede audit dlužníka, o společnosti, která provede ocenění majetkové podstaty dlužníka, o seznámení se s nabídkami znalců, o vyloučení „Orient Expressu“ z majetkové podstaty, dispozici dlužníka s prostředky z provozní činnosti – žalovaný č. 1 se hlasování aktivně účastnil. Na schůzi dne 20. 09. 2018 (B-913) bylo znovu hlasováno „Orient Expressu“, kdy žalovaný č. 1 se hlasování zúčastnil.

55. Žalovaný č. 1 se dále zúčastnil schůze věřitelů dne 29. 08. 2019 (B-1398, zde č. l. 38), na které mu byla odebrána možnost hlasovat jako nezajištěný věřitel. Ze strany 15 protokolu vyplývá, že při hlasování o jednotlivých členech výboru za nezajištěné věřitele žalovaný č. 1 navrhl za skupinu nezajištěných věřitelů sám sebe. Podle výsledků hlasování zvolen nebyl.
56. Dále žalovaný č. 1 učinil následující úkony: Dne 13. 03. 2018 žalovaný č. 1 podal námitku podjatosti znalců Equity Solutions Appraisal, s.r.o. a EQUITA Consulting s.r.o. (B-746) a dne 21. 03. 2018 tuto námitku dále doplnil (B-761). Dne 29. 03. 2018 podal žalovaný č. 1 námitku podjatosti insolvenčního správce (B-771), kterou dne 09. 04. 2018 doplnil a zároveň znovu navrhl vyloučení znalce Equity Solutions Appraisal, s.r.o. (B-781). Dne 06. 06. 2018 se dlužník na výzvu soudu vyjádřil k návrhu dlužníka na ustanovení odděleného ins. správce (B-844). Dne 29. 11. 2018 se žalovaný č. 1 vyjádřil k návrhu na delegaci věci jinému soudu z důvodu vhodnosti, kdy se vyslovil pro delegaci věci ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (B-990). Dne 04. 06. 2019 podal žalovaný č. 1 návrh na svolání schůze věřitelů a návrh na řešení úpadku reorganizací (B-1212), dne 28. 06. 2019 odvolání proti usnesení ins. soudu, kterým byl návrh na reorganizaci zamítnut pro opožděnost (B-1237), a dne 18. 09. 2019 dovolání ve stejné věci (B-1410).
57. Z výše uvedených úkonů podepsaný soud považuje za nejpodstatnější návrh na schválení reorganizace a následné odvolací a dovolací řízení. Jak vyplývá z usnesení insolvenčního soudu ze dne 13. 06. 2019, č. j. KSCB 26 INS 29347/2013-B-1215, žalovaný č. 1 podal návrh na schválení reorganizace dne 04. 06. 2019, ale ještě předtím shodný návrh podal dne 06. 09. 2018 věřitel ŠUTKA, s.r.o., dne 02. 11. 2018 věřitel TechnoInspect s.r.o. a dne 17. 05. 2019 věřitel Alta Real Plus s.r.o. První dva návrhy byly odmítnuty pro opožděnost dne 08. 1. 2019, což odvolací soud potvrdil dne 23. 03. 2019, poslední návrh byl odmítnut insolvenčním soudem dne 27. 05. 2019.
58. Celkem tři návrhy na povolení reorganizace byly tedy odmítnuty pro opožděnost (z toho dva i odvolacím soudem) dříve, než další návrh podal žalovaný č. 1. Jak zdůraznil insolvenční soud, nebyl nejmenší důvod posoudit návrh žalovaného č. 1 jinak než předchozí tři návrhy. Žalovaný přesto podal ještě odvolání a dovolání, kdy poslední úkon učinil 18. 09. 2019.
59. Soud se následně zabýval výkladem toho, které úkony lze považovat za **výkon práv spojených s pohledávkou**, neboť podle § 180 povinnost zaplatit částku podle § 178 nebo 179 nelze uložit věřiteli, který práva spojená s nezjištěnou pohledávkou v průběhu řízení nevykonával. Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí č. j. 29 ICdo 30/2016-113 mimo jiné uvedl, že výkonem práv nemůže být podání věřitelského insolvenčního návrhu, ani podání přihlášky a dispozice s ní, popř. podání žaloby o určení pravosti, výše či pořadí popřené pohledávky. Žalovaným č. 1 citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 02. 11. 2015, č. j. 104 VSPH 220/2015-79 (v němž odvolací soud uvedl, že účast na schůzi věřitelů a žádost o přiznání hlasovací práva nelze považovat za úkony, jimiž by věřitel zhoršil nebo mohl zhoršit postavení jiného věřitele) byl zrušen právě usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 02. 2018, č. j. 29 ICdo 30/2016-113.
60. Výkonem práv spojených s nezjištěnou pohledávkou ve smyslu § 180 insolvenčního zákona naopak dle Nejvyššího soudu „*zásadně bude jakékoli jednání, jež ovlivňuje insolvenční řízení právě proto, že jde o jednání „z titulu“ přiblíženého věřitele (účastníka insolvenčního řízení). Výkonem práv spojených s nezjištěnou pohledávkou tak může být např. popírání pohledávek jiných věřitelů věřitelem s nadhodnocenou pohledávkou (k níž se po zjištění její skutečné výše nebude přiblížet). Bude jím zpravidla i výkon práv takového věřitele ve věřitelských orgánech a výkon práv, jež mohou vést ke posílení jeho vlivu ve věřitelských orgánech. Mezi tato jednání patří (jak přiléhavě uvedl odvolací soud) zejména (aktivní) hlasování věřitele na schůzi věřitelů nebo (pasivní) účast věřitele na této schůzi, která se promítla do hlasování věřitelů, anebo činnost věřitele ve věřitelském výboru či jako zástupce věřitelů.*“
61. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že žalovaný č. 1, resp. jeho právní předchůdce, vykonával věřitelská práva spojená s pohledávkou, kdy za zásadní je nutné označit hned první úkon,

a to účast a hlasování na přezkumném jednání a 1. schůzi věřitelů dne 14. 07. 2014. Žalovaný č. 1 měl během této schůze věřitelů dominantní postavení a jenom díky němu byla schválena reorganizace dlužníka. Žalovaný č. 1 rovněž aktivně hlasoval na schůzích prozatímního věřitelského výboru, které se konaly ve dnech 19. 01. 2017, 06. 03. 2017, 06. 11. 2017 a 20. 09. 2018, na schůzi dne 29. 08. 2019 navrhl sám sebe jako člena výboru za nezajištěné věřitele a dalších schůzí se zúčastnil pasivně, jak popsáno shora.

62. Soud se ztotožňuje s názorem žalobkyně, že díky chování žalovaného č. 1 a jeho právního předchůdce si dlužník udržel dispoziční oprávnění ve vztahu k majetkové podstatě. Ke zrušení rozhodnutí o povolení reorganizace následně došlo nikoli z vůle věřitelů, ale na základě žaloby pro zmatečnost sp. zn. 28 Icm 3773/2014, protože byl insolvenční soud původně nesprávně obsazen. Rozhodnutí o schválení reorganizace bylo zrušeno s právní mocí ke dni **28. 11. 2016** a dlužník znovu požádal o schválení reorganizace dne 09. 12. 2016 (událost B-898). Žalovaný č. 1 následně přes veškeré shora popsané pochybnosti o pravosti přihlášených pohledávek podal dne 04. 06. 2019 další návrh na svolání schůze věřitelů a návrh na řešení úpadku reorganizací (B-1212), tj. činil další úkony, které ovlivňovaly průběh insolvenčního řízení.
63. Co se týče **žalovaného č. 2**, z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného č. 1 (č. l. 5) soud podává, že žalovaná společnost byla zapsána do obchodního rejstříku dne 18. 01. 2011, přičemž žalovaný č. 2 byl od počátku jediným jednatelem a společníkem žalovaného č. 1. Podle § 180 insolvenčního zákona osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly, ručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo 179. Žalovaný č. 2 sice není v pravém slova smyslu osobou, která by přímo fyzicky podepsala přihlášku, avšak jedná se o osobu, která podepsala smlouvu o postoupení pohledávek. Pokud tímto krokem žalovaný č. 1 vstoupil do insolvenčního řízení na místo původního věřitele, je logické, že i žalovaný č. 2 jako jediný statutární zástupce žalovaného č. 1 vstoupil na řízení jako zákonný ručitel ve smyslu § 181 insolvenčního zákona.
64. Při určení výše sankce, kterou by měli žalovaní zaplatit do majetkové podstaty podle § 178 insolvenčního zákona, resp. zajištěným věřitelům podle § 179, bylo třeba zohlednit všechny okolnosti přihlášení, přezkoumání pohledávky, dobrou víru a vliv výkonu jejich práv spojených s pohledávkou.
65. Pokud se soud vrátí chronologicky zpět na začátek insolvenčního řízení, pak právní předchůdce žalovaného č. 1 podal přihlášku pohledávky dne 22. 05. 2014. Během přezkumného jednání a 1. schůze věřitelů dne 14. 07. 2014 ještě nebyla pohledávka přezkoumána, avšak popření věřitele Všeobecné úvěrové banky, a.s. bylo zveřejněno v insolvenční rejstříku dne **07. 01. 2015** a na zvláštním přezkumném jednání dne **05. 06. 2015** již k přezkumu ze strany žalobkyně došlo. Dne **04. 07. 2016** v rámci řízení sp. zn. 42 Icm 2582/2015 dále předložila žalobkyně vyjádření, v němž upozorňovala na skutečnost, že společnosti TIGER FUNDS LLC a ALIAFIN, a.s. zanikly dříve, než mělo dojít k postoupení pohledávek na původního věřitele (zde č. l. 71). Přesto však dne **22. 09. 2017** byla uzavřena smlouva mezi původním věřitelem a žalovaným č. 1 (zde č. l. 56a), kdy žalovaný č. 1 vstoupil do insolvenčního řízení včetně již zahájených incidenčních sporů.
66. S ohledem na výše uvedené je zcela vyloučeno, aby žalovaný č. 1 byl v **dobré víře**, když mezi vyjádřením žalobkyně v incidenčním sporu a postoupením pohledávek uplynul více než rok (mezi prvním popřením a postoupením dokonce více než dva roky). Ani dobrá víra žalovaného č. 1 by navíc nebránila aplikaci § 178 a § 179, protože, jak soud již uvedl dříve, pro případ přechodu pohledávky platí i pro nástupce věřitele riziko aplikace sankce dle těchto ustanovení zákona. Případnou dobrou víru by soud maximálně mohl zohlednit při stanovení výše sankce, avšak soud dospěl k závěru, že žalovaný č. 1 v žádném případě nemohl být v době postoupení pohledávek v dobré víře a stejně tak nemohl být v dobré víře ani jeho právní předchůdce, když měl pohledávky nabýt od neexistujících společností.

67. Z databáze České advokátní komory (výpis na č. l. 151) navíc vyplynulo, že žalovaný č. 2 je advokátem, a to jako společník LEGAL Černý advokátní kancelář s.r.o. Jedná se tedy o osobu znalou práva, což utvrzuje podepsaný soud v závěru, že žalovaní nemohli být v dobré víře, protože žalovaný č. 1 prostřednictvím žalovaného č. 2 měl být schopen zohlednit možné následky postoupení pohledávek a dalšího postupu v insolvenčním řízení.
68. Nedostatek dobré víry obecně vylučuje i možnost **vydržení**, kterým argumentoval žalovaný č. 1. Podepsaný soud navíc připomíná, že možností vydržení (dílčí pohledávky P304-1) se již zabýval Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 19. 10. 2020, č. j. 104 VSPH 371/2018-186, kdy dospěl k závěru, že pohledávka není věcí podle občanského zákoníku, a proto ji ani vydržet nelze.
69. Dalšími okolnostmi, které je potřeba zohlednit při stanovení výše sankce, tj. okolnostmi přihlášení pohledávky, přezkoumání pohledávky a vlivem výkonu práv spojených s pohledávkou se soud v tomto rozsudku již zabýval. Je evidentní, že bez ovlivnění insolvenčního řízení ze strany právního předchůdce by v roce 2014 nemohla být schválena reorganizace a dlužníkovi by nezůstala dispozice s majetkovou podstatou, jejíž hodnota se následně snížila minimálně o hodnotu zapodstatových pohledávek, tj. o 149 925 720,75 Kč.
70. Při stanovení výše sankce limit představuje pouze horní hranice, tj. celková výše pohledávky, která byla neoprávněně přihlášena. V projednávané věci se jedná o částku ve výši 90 224 106,00 Kč v případě zajištěné dílčí pohledávky P304-1 a částka ve výši 459 894 106,36 Kč v případě nezajištěné dílčí pohledávky P304-2. Soud je oprávněn uplatnit moderační právo.
71. Soud cituje z důvodové zprávy k insolvenčnímu zákonu, že snahou úpravy (§178 a §179) je předejít účelovým manipulacím s přihláškami za účelem posílení vlivu věřitelů na schůzi věřitelů a ve věřitelských orgánech. Soud je přesvědčen, že v projednávané věci byla snaha o tuto manipulaci jednoznačně prokázána, a to především na straně právního předchůdce žalovaného č. 1, společnosti PALM PARTNERS LTD. při schvalování reorganizace. Pro žalovaného č. 1 již platil stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem (§ 19 odst. 1 ins. zákona) a ručení žalovaného č. 2 k tomu nastoupilo ze zákona (§ 181 ins. zákona). Navíc i u žalovaného č. 1 lze pozorovat kroky, které insolvenční řízení ovlivňovaly (hlasování), popř. dále protahovaly (zcela nadbytečný návrh na schválení reorganizace).
72. V případech, kdy na straně věřitele dojde k opomenutí či nepochopení (např. v případě, kdy pohledávku přihlásí jako zajištěnou, ačkoli teprve podal návrh na zřízení zástavního práva apod.), je přiměřeně uložit nižší sankci v rozsahu např. 5 - 10 % neoprávněně přihlášené pohledávky. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci se nejednalo o opomenutí, ale úmyslné ovlivňování insolvenčního řízení, soud by dle svého přesvědčení mohl sáhnout i k horní hranici sankcí, jak mu to umožňuje i insolvenční zákon.
73. S ohledem na celkovou výši dílčích pohledávek se však soud rozhodl stanovit sankce v rozsahu zhruba **30% původních pohledávek**, tj. ve výši 30 000 000,00 Kč v případě zajištěné pohledávky a ve výši 150 000 000,00 Kč v případě nezajištěné pohledávky. V případě nezajištěných pohledávek přiznaná částka navíc zhruba odpovídá žalobkyní doloženým zapodstatovým pohledávkám, popř. potencionální škodě, která mohla vzniknout jiným věřitelům, pokud by pohledávka nebyla popřena.
74. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v případě dílčí pohledávky P304-1 a sankce podle § 179 ins. zákona navrhla uložit žalovaným povinnost v rozsahu 90 224 106,00 Kč, soud dále výrokem V. rozhodl, že se žaloba zamítá co do částky 60 224 106,00 Kč. V případě dílčí pohledávky P304-2 a sankce podle § 178 ins. zákona žalobkyně navrhla rozsah uložené povinnosti od 150 000 000,00 Kč do 459 894 106,36 Kč, kdy se soud při rozhodování pohyboval v navrženém rozsahu.
75. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o.s.ř., kdy lze konstatovat, že

žalobkyně byla zcela úspěšná co do základu věci, samotné rozhodnutí o výši plnění však záviselo na úvaze soudu. Žalovaným byla uložena povinnost dle § 178 a § 179 ins. zákona, a to v případě sankce podle § 178 v rozsahu stanoveném žalobkyní a v případě sankce podle § 179 došlo k moderaci ze strany soudu. Soud dospěl k závěru, že náklady řízení je potřeba posuzovat obdobně jako v případech přiměřeného zadostiučinění (např. I. ÚS 42/16), kdy rozhodný je základ nároku, nikoli přiznaná výše zadostiučinění.

76. Náhrada nákladů žalobkyně se skládá z 5 úkonů nezastoupeného účastníka podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., cestovních nákladů a DPH. Úkony spočívaly v podání návrhu ve věci samé dne 02. 01. 2020, odvolání ze dne 17. 06. 2020, rozšíření žaloby ze dne 02. 12. 2020, vyjádření k odvolání ze dne 22. 03. 2021 a účasti na jednání dne 07. 06. 2022, kdy paušální náhrada za každý úkon činí 300,00 Kč bez DPH, tj. celkem 1 500,00 Kč bez DPH.
77. Dále žalobkyně vyúčtovala náhradu cestovních výdajů za ujetých 294 km (Praha – České Budějovice a zpět) ve výši 2 276,21 Kč bez DPH. Dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. má účastník právo na základní náhradu za používání motorového vozidla na výši 4,70 Kč za 1 km jízdy. Za průměrnou cenu benzínu 95 oktanů je dle stejné vyhlášky považována částka ve výši 37,10 Kč za 1 litr této pohonné hmoty. Průměrná spotřeba vozidla žalobkyně činí 8,2 l/100 Km. Soud proto výpočtem $(294/100 * 8,2 * 37,10 + 294 * 4,70)$ dospěl k závěru, že náhrada cestovních výdajů ve výši 2 276,21 Kč bez DPH byla vyúčtována v souladu se zákonem.
78. Výrokem VI. proto soud žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 776,21 Kč bez DPH, tj. 4 569,21 Kč vč. DPH, neboť žalobkyně doložila, že je registrována jako plátce DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

České Budějovice 9. června 2022
JUDr. Lidmila McAvoy v.r.
samosoudkyně